

‘Papierloos’ in Groningen

In Brandwondencentrum Groningen vervangt het elektronisch patiëntendossier (EPD) de papieren dossiers. Onder enthousiaste belangstelling van patiënten en het brandwondenteam verdween vorige maand het allerlaatste papieren document in de versnipperaar. Leidinggevende Jacob Blik legt uit.

TEKST ELS VAN THIEL FOTOGRAFIE DE BEELDREDAKTIE/RIEN LINTHOUT

Waarom ‘papierloos’?

We krijgen hiermee een betere en efficiëntere communicatie, waardoor specialisten en verpleegkundigen kunnen doen waarvoor ze opgeleid zijn. Je kunt de patiënt beter volgen, want je hebt alle gegevens direct overzichtelijk bij elkaar. De informatie die belangrijk is voor de huisarts, staat met één toetsaanslag in de brief. Vergeet het dicteren en uittypen!

Wat is de winst?

Het EPD leidt tot een héél doelgerichte werkwijze. Als de arts op de opnamekamer een bloeddruk invult, staat die ook direct in de verpleegkundige anamnese. De vochtbalans wordt automatisch bijgehouden. Als we de ochtendtemperatuur van een patiënt invullen, zit die meteen in een grafiek.

Is de samenwerking tussen de professionals veranderd?

Die verloopt sneller, duidelijker en efficiënter. Als er plotseling een probleem met een patiënt was, belde je de arts als die toevallig niet op de afdeling was, waarna de verpleegkundige de gegevens opsomde. Met alle risico's van misverstanden en versprekingen. Nu kan de arts overal in het ziekenhuis inloggen en ziet hij direct alle gegevens. Is dat kwaliteitswinst of niet?

Vervangen de bits en bytes de menselijke communicatie?

Integendeel! Mondelinge communicatie wordt juist belangrijker. Het zorgproces start met een goede afstemming. Nadat we 's morgens de gegevens in de computer hebben bekeken, komen we bij

elkaar om het werkproces te stroomlijnen: hoe gaan we vandaag werken?

Profiteert de patiënt er ook van?

Duidelijker rapportage en betere planning komen de patiënt ten goede. Je weet heel snel hoe het met je patiënt is. In een brandwon-

“Als klein, maar compleet ziekenhuis zijn wij heel geschikt als proeftuin”

dencentrum hebben mensen vaak veel pijn. Het computersysteem heeft allerlei verplichte velden. Zo kun je niet verder als je de pijnscore niet hebt ingevuld. Dat kán niet meer vergeten worden.

Bang voor virussen en computercrashes?

We maken elke dag een back-up, zodat de patiëntgegevens altijd boven water te krijgen zijn. Vroeger liepen er verschillende systemen naast elkaar. Bijvoorbeeld de OK-planning, polikliniekplanning en de röntgenplanning. Nu is alles verenigd in één systeem, dus is er minder kans dat er wat fout gaat.

Hoe lang kijkt een verpleegkundige naar het beeldscherm?

Gemiddeld een uur per dag. Dat hangt af van de patiënten die je onder je hoede hebt. Sommige mensen hebben zulke uitgebreide brandwonden dat je met twee à drie verpleegkundigen de hele dag met ze bezig bent.

Hoeveel bomen worden er uitgespaard?

Als je het ziekenhuisbreed bekijkt, tikt dat aan. Want dit is nog maar het begin. Het brandwondencentrum heeft een voortrekkersrol. Als klein, maar compleet ziekenhuis binnen het grote Martini Ziekenhuis zijn wij heel geschikt als proeftuin.

Was het wennen?

Verpleegkundigen worden geacht met mensen bezig te zijn. Met het idee dat alles veranderde, wierpen ze zich de eerste weken ineens op de computer. Het duurde even tot doordrong dat het zorgproces hetzelfde blijft – met of zonder EPD.

Hangen er nog post-it notes?

Die zijn onuitroeibaar. Maar de afdeling ziet er netter uit. Het geeft rust dat alles nu in de computer zit. Vroeger lagen er stapels dossiers in de personeelskamer, zeker 's middags als iedereen zijn rapportage moest schrijven. De tafel is nu leeg! <

Op deze pagina wordt een praktijk, gezondheidscentrum of ziekenhuisafdeling belicht waarvan de medewerkers op een onderscheidende manier werken. Heeft u een tip voor deze rubriek, mail dan naar focus@artsenauto.nl.

Medewerkers van Brandwondencentrum Groningen, met in witte jas Jacob Blik.

